

Hvem er Guds værste Fjender?

(Femten Minutters Radio-Foredrag).

I det første Brev til Korinthierne 6: 9, 10 findes disse Ord: „Far ikke vild! Hverken utugtige eller Afgudsdyrkere eller Horkarie eller de, som lader sig bruge til unaturlig Utugt, eller de, som øver den, eller Tyve eller havesyge eller Drankere, ingen Skændegæster, ingen Røvere skal arve Guds Rige.“ Mange andre Skriftsteder fordømmer disse onde Ting tillige med Mord, Løgn, Bestikkelser og vanhellig Tale.

Fordi Skriften fordømmer disse Ting, har Evangelister, Præster og andre draget den Slutning, at disse Forseelser er de værste Synder imod Jehova Gud, og at de, der bedriver disse Ting, derfor er Guds værste Fjender. Som et Resultat af denne Slutning har alle Missionsforetagender været udført med den Tanke for Øje, at Mennesker maa omvendes fra at gøre disse Ting til en højere moralsk Maalestok. Selvfølgelig er disse Ting urigtige og værd at beklage, og det er med Rette, at alle gode Mennesker fordømmer dem.

De Mennesker, der begaar disse Ting, er Syndere, men de er ikke de værste Mennesker paa Jorden, ej heller er de Guds værste Fjender. I mange Tilfælde er de slet ikke Guds Fjender, men er Ofre for Omstændigheder, Omgivelser eller urigtig Opdragelse. Ofte er de belemrede med kødelige Svagheder, som de er ude af Stand til at tøjle. Meget sjældent har de nogen ret Opfattelse af Guds Love og forstaa derfor ikke, hvor afskyelig deres Synd er i Guds Øjne. Bibelen kalder disse Folk for Syndere, men kalder dem ikke for ugudelige.

Kun faa Mennesker har nogen Sinde lagt Mærke til, at Bibelen skelner imellem en Synder og en ugudelig. Alle Mennesker er Syndere, fordi de er født i Synd. Bibelen erklærer, at „der er ingen retfærdig, end ikke en“. Men ikke alle Mennesker er ugudelige. En ugudelig er en, som med Hensigt og Overlæg og i Ondskab søger at skade, modstaa, mistyde, hindre og krydse Jehova Guds Gerning og bagvaske hans Navn. Millioner af dem, der stjæler, lyver, myrder, bedriver Hor og begaar andre lignende Forbrydelser, huser ikke noget Ønske om at modstaa Gud eller fremstille ham paa en urigtig Maade. De er deres egne Fjender og til Tider, indirekte, deres Medmenneskers Fjender. De er Syndere, men de er ikke ugudelige Mennesker, thi deres Hjerter er ikke ugudelige.

Det hænder ofte, at den Slags Mennesker har Ord for at være „de mest godhjertede Mennesker i Samfundet.“ De er Syndere og begaar Forseelser paa Grund af Svaghed eller Uvidenhed. Gud ynkes over Synderne og tager Hensyn til deres Skrøbeligheder og Uvidenhed.

Til de Mennesker, der ihjelslog Jesus, sagde Peter: „Jeg ved, at I handlede i Uvidenhed.“ (Ap. G. 3: 17) I Ap. G. 17: 30, 31 siger Paulus, at Gud har baaret over med Vankundighedens Tider, for-

di han har fastsat en Dag, paa hvilken han vil dømme Jorderiget med Rettærdighed ved en Mand, som han har beskikket dertil. Det Menneske, der synder af Uvidenhed, er ikke nær saa slet som det, der synder med Overlæg. Saaledes var de Mennesker, der blev ophidset til at dræbe Jesus, ikke nær saa skyldige som de Farisæere og skriftkloge, der ophidsede den uvidende Mængde til at begaa Mordet. Disse skriftkloge og Farisæere var de religiøse Ledere paa den Tid, og de vidste, at de dræbte et uskyldigt Menneske; thi det var dem, der lejede andre til at sværge falsk, for at Jesus kunde blive dømt. De var de ugudelige, og i stærke Udtryk brød Jesus Staven over dem som Hyklere. De var Guds Fjender, medens Pøbelen og Soldaterne var uvidende Redskaber i de ondsksfulde Farisæeres og andres Hænder. Paulus sagde: „Havde de erkendt den [Guds Visdom], havde de ikke korsfæstet Herlighedens Herre“.

Medens Gud har Medynk med Synderen og sendte sin Søn til Verden for at dø for Syndere og har gjort Foranstaltning for en stor tusindaarig Domsdag, hvor de vil faa den rette Oplæring og Opøvelse, staa der skrevet om de ugudelige: „Gud vredes paa de ugudelige hver Dag.“ Der staaar endvidere om dem: „Alle de ugudelige vil han ødelægge.“ „Og atter: „De ugudelige er bevaret til Ødelæggelsens Dag.“ — Ps. 7: 12; 145: 20; Job 21: 30, eng. Overs.

Bibelen omtaler gentagne Gange den anden Død som Straffen for overlagte og ondsksfulde Syndere. Den anden Død betyder evig Tilintetgørelse uden Haab om en Opstandelse.

Den anden Død rammer de ugudelige, det vil sige, dem, der modsætter sig Gud og hans Gerning; dem, der misbruger og bagvaske hans Navn, modstaa hans Sandhed og Oprettelsen af hans Rige paa Jorden. Alle de, der modstaa og bagvaske Gud, efter at de har set Beviser for, hvem der er Gud, hvad hans Arbejde er, og at hans Ord er Sandhed, vil rammes af den anden Død. De vil blive udslettet. Paa den anden Side vil mange af dem, der var Syndere, komme i Samklang med Gud, naar de engang bliver oplyste, og vil til sidst vinde evigt Liv paa Jorden, thi i Hjertet er de ikke onde, haardnakkede og oprørske.

Lad os derfor have det klart for vort Sind, hvem de ugudelige er, og hvem der derfor er Guds værste Fjender. Selvfølgelig har Satan været den største Fjende. Han begyndte at modsætte sig Jehova Gud i Eden og har med Overlæg, Ondskab og Udholdenhed modstaaet ham lige siden. Han har bagvasket og forvrængt Guds Navn og Sandhed og har i Ondskab forblindet Folks Sind for disse Ting. Han er allerede dømt til Udslettelse. I Hebræerne 2: 14 læser vi, at Jesus Kristus vil tilintetgøre Djævelen. I Aabenbaringen 20: 10 læser vi, at Djævelen vil blive kastet i Ildsøen; og

Apostelen fortæller os, at Ildsøen betyder den anden Død. — Aab. 20: 14; 21: 8.

Ved sit første Komme fandt Jesus, at de fremragende religiøse Ledere modsatte sig hans Gerning og Budskab; idet de nægtede, at han var Guds Søn, hindrede de hans Gerning og ophidsede Folket imod ham.

Der staaer skrevet, at det menige Folk, som alle var Syndere, hørte Jesus med Glæde. (Markus 12: 37) De vilde med Glæde have modtaget ham som Messias, hvis de ikke var blevet paavirkede af deres religiøse Ledere, som var ugudelige i Hjertet og havde besluttet at ødelægge ham.

Jesus sagde til disse Ledere: „I tillukker Himmeriges Rige for Menneskene; thi I gaar ikke derind, og dem, som vil gaa ind, tillader I det ikke.“ Han sagde til dem, at de lærte Menneskers Lærdomme, som om det var Guds Bud. — Matth. 23: 13; 15: 9.

At de nægtede, at Jesus var Guds Søn til Trods for de mangfoldige Beviser, han gav dem, afslører en Hjertets Ugudelighed, som Gud ikke kan overse. At hindre andre i at modtage Jesus som Messias og at lære Menneskers Lærdomme og Trosbekendelser og give dem ud for at være Guds, er saa ugudeligt og ondt i Guds Øjne, at han hverken kan eller vil tilgive det. De, der vedbliver med at modstaa Gud og hans Arbejde til Trods for overvældende Beviser, har den samme selviske og egensindige Aand, som tilskyndede Satan, og vil ifølge Skriften komme til at lide den samme evige Straf, som Satan skal lide, nemlig den anden Død.

Vi lever nu paa en Tid, da Herren er nærværende anden Gang. Der findes nogle Mennesker paa Jorden, som forkynder, at Herren er nærværende og nu er ved at oprette det Rige, som han lærte sit Folk at bede om. Beviserne for dette bliver fremsat saa klart, at de ikke kan betvivles; alligevel er der Mennesker, der modsætter sig Herrens Arbejde, det Budskab, der nu forkyndes, og som paa alle Maader, baade med det gode og med det onde, søger at hindre Mennesker i at indgaa til den Glæde og Velsignelse, der med Rette tilhører dem. Som sædvanligt hører Lægfolket det med Glæde og vilde gerne tage imod det, hvis ikke deres religiøse Ledere paavirkede dem.

Beviserne for at Læren om „evig Pine“, „Trenighed“ og „Udødelighed“ er usande, er saa klart fremholdt i Bibelen og har faaet en saa stor Udbredelse gennem Millioner af Bøger og Smaabøger, der i de senere Aar er blevet udsendt af International Forening for Bibelstudium, at der ikke er nogen Undskyldning for, at de religiøse Ledere nu om Dage vedbliver med at lære disse falske Lærdomme. Beviserne for, at Kristi Rige nu er ved at blive oprettet paa Jorden og at Velsignelserne snart vil strømme ud til alle Jordens Slægter, er saa klare og overbevisende, at en vejfarende, selv om han er en Daare, kan forstaa dem.

Men der er nogle, som modsætter sig dette velsignede, trøsterige og haabefulde Budskab. Paulus siger om nogle, at de altid modstaaer Sandheden. (2 Tim. 3: 8) Vi finder, at nogle af de store religiøse Ledere nu om Dage vrænger ad Beviserne paa, at Kristus nu er ved at oprette sit Rige. Paulus siger om disse: „I de sidste Dage skal der komme Spottere med Spot, som vandrer efter deres egne Begæring og siger: Hvad bliver der af Forjættelsen om hans Tilkommelse?“ — 2 Pet. 3: 3, 4.

Paa vor Tid erstatter Lederne Sandheden med den Gud vanærende Udviklingslære, og ved at gøre dette forkynder de Menneskers Lære og Bud, ganske ligesom de gjorde ved Jesu første Komme. Saa-danne Mennesker bliver Modstandere af Gud og af Sandheden. De nægter selv at modtage en Velsignelse og de hindrer andre i at modtage den. De er langt mere skyldige og vederstyggelige i Guds Øjne end Medlemmerne af den faldne syndige Slægt, sem paa Grund af nedarvede Svagheder eller Lidenskab eller Mangel paa Opdragelse i Barndommen eller paa Grund af Uvidenhed om Guds Kærlighed og Magt har Tilbøjeligheder i Retning af at lyve, stjæle, sværge eller begaa andre Forseelser imod Retfærdighed, Sandhed og Kærlighed.

Disse Modstandere, der sejler under Kristi Navn, men modstaaer Herrens Gerning og Planer, kæmper imod Gud og er hans værste Fjender, og for disse har Gud bevaret Mørke og Mulm til evig Tid, hvilket betyder den anden Død eller evig Ud-slettelse. — Judas 13.

(The Watch Tower, 15. Marts 1929)

Breve af Interesse.

ET LOGISK OG SMUKT BUDSKAB

Kære Dommer Rutherford:

Jeg er Arbejder og bor langt borte i Australien, og en Dag rakte en Ven mig en lille Brochure, som jeg skulde læse. Den hed *Frihed for Folket*.

Da jeg havde en Mængde Lektüre og holder meget af at læse, varede det nogen Tid, førend jeg læste Deres lille Bog; men da jeg læste den, blev jeg forbavset; den appellerede stærkt til mig. Jeg

tror, den er den mest logiske, den sandeste, den mest ophøjede, skønneste og ædleste Bog, jeg nogen Sinde i mit Liv har læst, og jeg har dog læst alle de store Mestre i Verden, Ingersoll, Marx, Hæckel, Blatchford, de Leon, Winwood, Read. Men ingen af dem blotter dette fordærvede, raadne Samfundssystem, saaledes som De blotter det, og giver heller ikke et saa smukt Billede af Fremtiden. Jeg er enig med Dem i hvert Ord, De skriver.